

UCHWAŁA NR XXIV/180/2026

RADY GMINY BELSK DUŻY

z dnia 23 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Belsk Duży

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 662) w związku z art. 223 § 1 oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691 z późn. zm.) Rada Gminy Belsk Duży uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 28 kwietnia 2026 r., wniesionej przez Pana Adama Szulca, działającego jako Prezes Zarządu Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, KRS 0001007117, na działalność Wójta Gminy Belsk Duży w zakresie nadzoru nad wydatkowaniem środków publicznych przez gminne jednostki organizacyjne oraz nad sposobem prowadzenia przez te jednostki stron Biuletynu Informacji Publicznej i stron internetowych, uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Belsk Duży do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do uchwały nr XXIV/180/2026 Rady Gminy Belsk Duży z dnia 23 czerwca 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Belsk Duży

W dniu 8 maja 2026 r. do Rady Gminy Belsk Duży wpłynęła skarga z dnia 28 kwietnia 2026 r., zaadresowana do Rady Gminy, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz Przewodniczącego Rady Gminy, wniesiona przez Pana Adama Szulca, działającego jako Prezes Zarządu Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, KRS 0001007117. Skarga została wniesiona drogą elektroniczną i dotyczyła zarzucanego braku należytej kontroli nad wydatkowaniem środków publicznych przez kierowników gminnych jednostek organizacyjnych oraz nad przestrzeganiem przez te jednostki zasad związanych z cyberbezpieczeństwem i przepisów prawa dotyczących prowadzenia podmiotowych stron Biuletynu Informacji Publicznej oraz oficjalnych stron internetowych jednostek organizacyjnych Gminy.

Rada Gminy stwierdziła swoją właściwość do rozpoznania skargi. Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a., jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Ponadto, zgodnie z art. 18b ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, a w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. W konsekwencji skarga została skierowana do właściwej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem jej analizy oraz przygotowania stanowiska dla Rady Gminy.

Rada Gminy uwzględniła również, że brak podpisu pod wiadomością e-mail nie stanowił w niniejszej sprawie podstawy do pozostawienia skargi bez rozpoznania. Skargi i wnioski mogą być wnoszone za pomocą poczty elektronicznej, a w treści pisma wskazano podmiot wnoszący, osobę działającą w jego imieniu, adres siedziby, numer KRS, adres poczty elektronicznej oraz dane kontaktowe. Nie zachodziła zatem przesłanka pozostawienia pisma bez rozpoznania z powodu braku oznaczenia wnoszącego lub braku adresu. Jednocześnie przedmiot skargi dał się ustalić w stopniu umożliwiającym jej merytoryczne rozpoznanie, wobec czego nie było podstaw do pozostawienia jej bez rozpoznania z powodu niezrozumiałości lub niemożności ustalenia przedmiotu sprawy.

W celu wyjaśnienia zarzutów objętych skargą podjęto czynności zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Pismem nr Or.0147.24.2026 z dnia 12 maja 2026 r. zwrócono się do jednostek organizacyjnych Gminy o przedstawienie niezbędnych wyjaśnień i materiałów, w szczególności informacji dotyczących tego, które jednostki organizacyjne prowadzą strony WWW lub BIP, kto obsługuje te strony, jakie są koszty usług, na jakiej podstawie wybrano dostawców, czy strony spełniają wymagania dostępności cyfrowej, czy posiadają deklaracje dostępności, jakie podstawowe środki bezpieczeństwa są stosowane oraz czy rozważano korzystanie z rozwiązań rządowych wskazanych przez skarżącego. Jednostkom wyznaczono siedmiodniowy termin na udzielenie odpowiedzi, a w załączeniu przekazano treść skargi. Jednostki organizacyjne udzieliły odpowiedzi, które zostały przekazane do Biura Rady i stanowią materiał dowodowy w sprawie.

Po zapoznaniu się z treścią skargi, stanowiskiem Wójta Gminy oraz wyjaśnieniami jednostek organizacyjnych Rada Gminy uznała, że zarzuty sformułowane w skardze nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale. Skarga została oparta przede wszystkim na ogólnych twierdzeniach dotyczących cyberbezpieczeństwa, zagrożeń geopolitycznych, celowości centralizacji rozwiązań informatycznych oraz możliwości korzystania przez jednostki samorządu terytorialnego z bezpłatnych rozwiązań rządowych. Autor skargi nie wskazał jednak konkretnych naruszeń prawa, konkretnych stron internetowych lub stron BIP prowadzonych niezgodnie z przepisami, konkretnych podatności lub incydentów bezpieczeństwa, konkretnych umów zawartych z naruszeniem prawa ani konkretnych wydatków poniesionych w sposób niecelowy, niegospodarny lub sprzeczny z obowiązującymi procedurami.

Rada Gminy nie podzieliła stanowiska skarżącego, że samo korzystanie przez jednostki organizacyjne Gminy z usług zewnętrznych dostawców w zakresie utrzymania lub obsługi stron internetowych albo Biuletynu Informacji Publicznej stanowi naruszenie prawa, zasad gospodarowania środkami publicznymi lub zasad cyberbezpieczeństwa. Przepisy prawa nie nakładają na gminę ani jej jednostki organizacyjne generalnego obowiązku korzystania wyłącznie z platform wskazanych przez skarżącego, w szczególności z rozwiązań samorząd.gov.pl lub sssdip.bip.gov.pl. Rozwiązania te mogą być rozważane jako jedna z możliwych form organizacji obsługi informacyjnej jednostki, jednak ich istnienie nie wyłącza możliwości korzystania z innych rozwiązań, jeżeli zapewniają one prawidłową realizację obowiązków ustawowych, ciągłość publikacji informacji, obsługę techniczną, dostępność cyfrową, bezpieczeństwo oraz funkcjonalność odpowiadającą potrzebom danej jednostki.

Rada Gminy uznała, że nie można utożsamiać istnienia bezpłatnego rozwiązania z obowiązkiem jego wdrożenia w każdej jednostce organizacyjnej ani przyjmować, że każdy wydatek na odpłatną usługę zewnętrzną jest przez to automatycznie niecelowy lub niegospodarny. Ocena zasadności wydatku publicznego wymaga uwzględnienia konkretnego stanu faktycznego, w tym zakresu świadczonej usługi, kosztów utrzymania i wdrożenia, kosztów ewentualnej migracji, wymogów organizacyjnych, zapewnienia ciągłości działania, wsparcia technicznego, odpowiedzialności dostawcy, sposobu zabezpieczenia danych, potrzeb danej jednostki oraz zgodności z wewnętrznymi procedurami dokonywania wydatków. Skarżący nie przedstawił analizy tych okoliczności, ograniczając się do ogólnego założenia, że rozwiązania rządowe powinny zastąpić inne systemy obsługi stron WWW/BIP. Takie założenie nie może stanowić wystarczającej podstawy do uznania skargi za zasadną.

W zgromadzonym materiale nie stwierdzono, aby Wójt Gminy dopuścił się zaniedbania nadzoru nad jednostkami organizacyjnymi w zakresie objętym skargą. Przeciwnie, po otrzymaniu skargi podjęto czynności wyjaśniające, zwracając się do jednostek organizacyjnych o przedstawienie informacji niezbędnych do oceny zarzutów. Podjęcie tych działań potwierdza, że sygnalizowane przez skarżącego kwestie zostały potraktowane z należytą starannością, a Rada Gminy dysponowała materiałem pozwalającym na merytoryczne rozpatrzenie sprawy. Sam fakt, że autor skargi prezentuje odmienną ocenę celowości określonych rozwiązań organizacyjnych, nie oznacza jeszcze, że po stronie Wójta lub kierowników jednostek organizacyjnych doszło do naruszenia prawa albo nienależytego wykonywania zadań.

Rada Gminy nie znalazła również podstaw do przyjęcia, że w sprawie doszło do naruszenia przepisów dotyczących dostępności cyfrowej. Obowiązki podmiotów publicznych

w tym zakresie wynikają z ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, przy czym ocena ich realizacji wymaga odniesienia się do konkretnych stron internetowych, deklaracji dostępności, rzeczywistych barier dostępności oraz sposobu reagowania przez jednostkę na ewentualne uchybienia. Skarżący nie wskazał konkretnych elementów stron internetowych lub stron BIP jednostek organizacyjnych Gminy, które miałyby naruszać wymagania dostępności cyfrowej, nie przedstawił audytu dostępności, nie wskazał konkretnych nieprawidłowości ani nie wykazał, aby którakolwiek z jednostek uchylała się od obowiązków ustawowych w tym zakresie. Zebrany materiał nie potwierdził zarzutu, że strony prowadzone przez jednostki organizacyjne Gminy są z tego powodu niezgodne z prawem.

Nie zostały również potwierdzone zarzuty dotyczące naruszenia zasad cyberbezpieczeństwa. Skarżący odwołał się do ogólnych zagrożeń związanych z cyberatakami oraz do przykładów incydentów dotyczących innych podmiotów, w tym innych jednostek samorządu terytorialnego i podmiotów leczniczych. Przykłady te mogą wskazywać na znaczenie problematyki cyberbezpieczeństwa w sektorze publicznym, jednak nie dowodzą wystąpienia nieprawidłowości w Gminie Belsk Duży ani w jej jednostkach organizacyjnych. Rada Gminy uznała, że nie można na podstawie zdarzeń dotyczących innych podmiotów wywodzić automatycznego wniosku o naruszeniu obowiązków przez Wójta lub kierowników jednostek organizacyjnych Gminy. Skarga nie wskazywała konkretnej podatności, konkretnego incydentu, konkretnego zaniedbania ani konkretnego obowiązku prawnego, który miałby zostać naruszony.

Odwołania skarżącego do norm, standardów i aktów dotyczących cyberbezpieczeństwa nie zmieniają tej oceny. Samo powołanie ogólnych haseł związanych z bezpieczeństwem informacji, NIS2, standardami ISO lub potrzebą centralizacji nie przesądza o naruszeniu prawa przez gminę lub jej jednostki organizacyjne. Norma ISO/IEC 27001 ma charakter standardu zarządzania bezpieczeństwem informacji i nie stanowi samoistnej podstawy do przyjęcia, że jednostki organizacyjne Gminy są obowiązane korzystać z konkretnej platformy BIP/WWW albo że korzystanie z innego rozwiązania jest niezgodne z prawem. Rada Gminy uznała, że skarga w tym zakresie ma charakter postulatywny i ogólny, a nie dowodowy.

Rada Gminy nie podzieliła także zarzutu dotyczącego rzekomego nieprawidłowego wydatkowania środków publicznych. Zgromadzony materiał nie potwierdził, aby środki publiczne były wydatkowane z naruszeniem przepisów, w sposób niecelowy, nieoszczędny lub sprzeczny z zasadami gospodarności. Skarżący nie wskazał konkretnych umów, zamówień, faktur, kwot ani procedur, które miałyby być wadliwe. Nie wykazał również, aby którykolwiek z dostawców został wybrany z naruszeniem obowiązujących zasad lub aby usługi były zbędne, niewykonywane albo nieodpowiadające potrzebom jednostek. Ocena skargi nie może opierać się na samym twierdzeniu, że skoro istnieje inne rozwiązanie, określane przez skarżącego jako bezpłatne, to dotychczasowy model organizacyjny musi być wadliwy. Taka argumentacja jest niewystarczająca do stwierdzenia naruszenia prawa lub nienależytego wykonywania zadań.

Rada Gminy odniosła się również do żądania publikacji pełnego „dossier” sprawy w Biuletynie Informacji Publicznej. W ocenie Rady Gminy przepisy dotyczące rozpatrywania skarg i wniosków w trybie działu VIII k.p.a. nie przewidują ogólnego obowiązku publikowania w BIP całości korespondencji, załączników, wyjaśnień jednostek i materiałów zgromadzonych w sprawie skargowej. Jawność działania organów gminy jest realizowana na zasadach

wynikających z ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz przepisów szczególnych, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z ochrony danych osobowych, tajemnic prawnie chronionych oraz bezpieczeństwa informacji. Ewentualne udostępnienie informacji publicznej może nastąpić w trybie i na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej, natomiast samo żądanie skarżącego nie tworzy obowiązku opublikowania całego aktu sprawy skargowej w BIP.

Rada Gminy uwzględniła także, że zawarty w piśmie postulat ustalenia terminu spotkania w trybie art. 253 k.p.a. nie wpływa na ocenę zasadności skargi. Przepis ten dotyczy obowiązku przyjmowania obywateli w sprawach skarg i wniosków w ustalonych dniach i godzinach. Nie wynika z niego obowiązek organizowania indywidualnego spotkania w terminie zaproponowanym przez skarżącego ani obowiązek prowadzenia z autorem skargi uzgodnień dotyczących przyjęcia określonego modelu organizacji stron internetowych jednostek organizacyjnych Gminy. Skarżący może korzystać z prawa przedstawienia swoich uwag w ramach ustalonych zasad przyjmowania interesantów w sprawach skarg i wniosków.

Po rozważeniu całokształtu sprawy Rada Gminy Belsk Duży uznała, że skarga z dnia 28 kwietnia 2026 r. nie zasługuje na uwzględnienie. W konsekwencji Rada Gminy, działając na podstawie art. 18b ustawy o samorządzie gminnym, art. 229 pkt 3 k.p.a., art. 237 k.p.a. oraz art. 238 k.p.a., uznała skargę za bezzasadną. Jednocześnie Rada wskazuje, że w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności zastosowanie może znaleźć art. 239 k.p.a., zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadamiania skarżącego.